

Nr 363.

Av herr **Lindberg** i Stockholm, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 110, angående pension åt vissa i statens tjänst anställda personer m. fl.*

Under punkten 11:o i proposition nr 110 har Kungl. Maj:t under åberopande av vad i propositionen anförts föreslagit riksdagen medgiva, att kamreraren och sekreteraren hos handelsflottans pensionsanstalt Nils Axel Fredrik Erdmann måtte från och med månaden näst efter den, varunder han avgår från sin befattning hos pensionsanstalten, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 900 kronor.

På sätt framgår av propositionen har direktionen över anstalten på anförda skäl föreslagit, att pensionen till Erdmann, som åtnjuter en förtidspension från riksgäldsfullmäktige å 3.504 kronor för år jämte dyrtidstillägg, i varje fall icke bestämdes till lägre belopp än att densamma jämte dyrtidstillägg tillsammans med nyssnämnda förtidspension och dyrtidstillägg därå uppginge till belopp, som svarade mot pension och dyrtidstillägg vid befattning i 26 lönegraden vid reglerade verk.

Sålunda åsyftad tilläggspension skulle uppgå till omkring 2.000 kronor, d. v. s. ej fullt två tredjedelar av det arvode, Erdmann under senaste tid åtnjutit från pensionsanstalten. Flera omständigheter, som i propositionen omnämnts, synas mig tala för att pension beviljas till högre belopp än som i propositionen föreslagits och då i varje fall i närmare anslutning till vad direktionen ifrågasatt. Särskilt finner jag den av direktionen framhållna omständigheten, att det årliga arvode å 3.300 kronor, som sedan flera år utgått till Erdmann, i själva verket varit lägre än som svarat mot det med hans befattning förbundna arbete och ansvar, utgöra ett starkt billighets-skäl för pension med högre belopp än det av Kungl. Maj:t föreslagna. Till stöd härför synes mig ock med fog kunna åberopas den långa tid, 56 år, varunder Erdmann varit anställd vid anstalten, därav icke mindre än nära 46 år i sin nuvarande egenskap, samtidigt som dessa tider äro så pass exceptionella, att man icke har någon som helst anledning att befara några olägliga konsekvenser i likartade fall av en för Erdmann gynnsammare utgång av pensionsfrågans prövning.

Med stöd av det anförda hemställer jag,

att den pension, som beviljas Erdmann i anledning av förevarande proposition, måtte utmätas i nära anslutning till vad av direktionen över handelsflottans pensionsanstalt föreslagits.

Stockholm den 8 mars 1939.

Carl Lindberg
i Stockholm.